

Kuninkaallinen laki

Jaak. 2:1-13

1. *Veljeni, te, jotka uskotte meidän kirkastettuun Herraamme Jeesukseen Kristukseen, älkää katsoko henkilöön.*
2. *Jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessaan ja yllään hienot vaatteet, ja tulee myös köyhä likaisissa vaatteissaan,*
3. *niin te kiinnitätte huomionne tuohon hienosti pukeutuneeseen ja sanotte: "Istu tähän mukavasti." Köyhälle te sanotte: "Seiso sinä tuossa" tai "Istu tähän jalkajakkarani viereen."*
4. *Ettekö te silloin ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa? Eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareita?*
5. *Kuulkaa, rakkaat veljeni! Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka ovat maailman silmissä köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut häntä rakastaville?*
6. *Mutta te olette häpäisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat sorra teitä ja vedä teitä tuomioistuinten eteen?*
7. *Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne?*
8. *Jos te noudatatte Raamatun kuninkaallista lakia: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi", te teette oikein.*
9. *Mutta jos te katsotte henkilöön, te teette syntiä, ja laki osoittaa teidät lainrikkokijiksi.*
10. *Sillä se, joka pitää koko lain mutta rikkoo yhdessä kohdassa, on syyllinen kaikissa kohdin.*
11. *Hän, joka sanoi: "Älä tee huorin", sanoi myös: "Älä tapa." Jos et teekään huorin mutta tapat, olet lainrikkoja.*
12. *Puhukaa ja toimikaa niin kuin ne, jotka tuomitaan vapauden lain mukaan.*
13. *Tuomio on näet armoton sille, joka ei ole osoittanut laupeutta. Laupeus saa tuomiosta riemuvoiton.*

Tasa-arvo

Tänä päivänä Suomessa lähes kaikkien asioiden käsittelyyn tavalla tai toisella liitetään kysymys tasa-arvosta. Taustalla on tietenkin vahva tietoisuus, ettei tasa-arvo toteudu läheskään sillä tavalla, millä toivottaisiin. Pitäisikö kaikilla olla sama palkka aivan riippumatta siitä, millaista työtä kukin tekee? Aikanaan meillä lähetystyössä Japanissa oli niin sanottu tarvepalkka, joka oli täysin riippumaton koulutuksesta tai tehtävän laadusta. Pidimme sitä erittäin hyvänä järjestelmänä, mutta kun kotimaan päässä palkka määräytyikin koulutuksen ja työnkuvan mukaan, paine kasvoi suureksi ja tarvepalkasta luovuttiin meidän suureksi pettymykseksemme. Palkka asioissa ei yhteiskunnassamme eikä liioin seurakunnissamme ole päästy tasa-arvoon, jos sillä tarkoitetaan samapalkkaisuutta. Mutta juuri tasa-arvon nimissä palkoistakin usein taistellaan. Sukupuolien välinen tasa-arvo on toinen alue, jolla taistelua on käyty jo pitkään. Kaikenlainen kansallisuuden, syntyperän, ihonvärin, uskonnon ynnä muiden eroavuuksien perusteella tapahtuva syrjintä on lailla kiellettyä, mutta sitä kaikkea kuitenkin tapahtuu.

Mihin sitten ihmisten tasa-arvo perustuu? Kun tämän kysymyksen esittää ihmisille, niin saakin sitten kovin erilaisia vastauksia. Usein vain toistetaan, että kaikki ovat samanarvoisia. Toiset mittaavat ainakin omaa arvoa ja usein muidenkin arvoa palkkapussin paksuudella tai yhteiskunnallisella asemalla tai merkittävillä saavutuksilla. Moni työelämästä sairauden tai muun syyn vuoksi syrjäytynyt kokee itsensä täysin arvottomaksi ja hyödyttömäksi noilla mitoilla arvioituna. Kuitenkin hyvinvointiyhteiskuntamme sosiaaliturvassa ainakin periaatteessa lähtee liikkeelle siitä, että vanhus-ten, pysyvästi sairaiden, vammaisten ja myös rikollisten arvo on niin suuri, että heistä tulee huolehtia. Tosin aborttien hyväksyminen ja eutanasian ajaminen osoittavat,

että kristinuskon taakseen jättäneiden on näistäkin periaatteista suhteellisen helppo luopua ja pitää arvokkaana vain tietynlaista elämää.

Tasa-arvo ajattelu nousee kristillisestä uskosta, mutta kun siitä on luovuttu, ei löydy enää mitta, jolla kaikkien ihmisten arvo voitaisiin arvioida. Jos ihminen kokee olevansa nollan arvoinen, niin hänelle tasa-arvo merkitsee sitä, että kaikki muutkin ovat nollan arvoisia ja siksi heille saa oikeastaan tehdä mitä tahansa.

Arvon mitta

Veljeni, te, jotka uskotte meidän kirkastettuun Herraamme Jeesukseen Kristukseen, älkää katsoko henkilöön.(1)

Tämän kertaisessa jaksossamme Jaakob avaa meille, mihin ihmisarvo perustuu ja miksi kaikkien ihmisten tasapuolinen kohtelu voi löytyä vain oikeassa suhteessa kirkastettuun Herraan Jeesukseen Kristukseen. Sikäli kuin uskovatkaan eivät tee uskostaan oikeita johtopäätöksiä ihmissuhteissaan, heidän on tehtävä synneistään parannus ja palattava katsomaan, kuka ja millainen on heidän uskonsa kohde.

Tasa-arvo perustellaan usein sillä, että Jumala on luonut jokaisen ihmisen omaksi kuvakseen. Jokaisen ihmisen arvon määrittää siksi se, millaisena Jumala hänet näkee. Tietenkin tällaisessa ajattelussa on totuutta, mutta se unohtaa helposti sen, että luotu ihminen lankesi syntiin ja joutui synnissään Jumalan vihan ja kadotustuomion alaiseksi. Kylläkin Jumalan luomina mutta langenneina ihmisinä olemme menettäneet alkuperäisen Jumalan kuvan ja täydellisessä turmeluksessa jokainen ihminen on itsessään iankaikkisen tulen arvoinen.

Jumala kuitenkin sanomattomassa laupeudessaan ja ihmisrakkaudessaan lähetti oman Poikansa Jeesuksen pelastamaan kadotukseen kulkevat ihmiset. Jumalan rakkaus suoritti eräänä perjantaipäivänä mittauksen, jolla jokaiselle ihmiselle löytyy todellinen arvo. Jumala asetti toiseen vaakakuppiin oman Ainosyntyisen Poikansa, synnittömän ja täydellisen Jeesuksen Kristuksen ja toiseen vaakakuppiin minut syntisen ihmisen, jolle syystä kuuluisi kadotus. Kumpi vaakakuppi nousi kevyempänä ylemmäs? Se, jolle Isä oli sijoittanut oman Poikansa. Se nousi niin ylös, että Jeesus Kristus nostettiin ristin puulle naulittavaksi ja kantamaan kaiken minun syntini iankaikkisen rangaistuksen viimeiseen pisaraan asti. Jeesuksen sanoin kuvaamattoman tuskan keskellä Isän hyljättyä Hänet iankaikkisen tulen tuskaan paljastui Jeesuksen kirkkaus. Se oli Jumalan käsittämättömän suuren rakkauden kirkkain osoitus, josta Jeesus itse sanoi:

"Isä, hetki on tullut. Kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut. Sinä olet uskonut hänen valtaansa kaikki ihmiset, jotta hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka olet hänelle antanut." (Joh. 17:1-2)

Ylösnousemus kolmantena päivänä sinetöi tämän Jeesuksen kirkkauden.

Jumalan suunnaton rakkaus kiinnitti minuun syntieni tähden kadotuksen ansainneeseen käsittämättömän suuren arvon. Koska tämä lunastus tapahtui koko maailman puolesta, niin minun tulee nähdä kaikkien muidenkin ihmisten arvo saman suuruisena kuin omanikin. Johannes kirjoittaa: *"Lapseni! Kirjoitan tämän teille, ettette tekisi syntiä. Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Hän on meidän syntiemme sovitus, eikä vain meidän vaan myös koko maailman."* (1. Joh. 2:1-2)

Vaikka ihmiset ja myös uskovat ovat edelleen syntisiä, Kristuksen kirkkauden tähden heillä on sama ihmisarvo. Lisäksi se on täydellistä tasa-arvoa, koska se ei perustu mihinkään meissä itsessämme vaan kokonaan Jumalan armon suuruuteen.

Se, jonka Jumala on saanut Pyhän Henkensä kautta kutsunut ja valinnut pelastukseen, on saanut vielä lisäarvon elämäänsä. Hän on saanut Pyhän Hengen. Jumala voi ja tahtoo käyttää uskovaa oman nimensä kunniaksi. Hänellä on siis myös käyttöarvo Jumalan valtakunnassa. Mutta niin kuin hänen pelastuksensa on yksin armosta, niin on hänen käyttöarvonsa yksin armoa eikä siinä ole siksi mitään aihetta omaan kerskailuun.

Jaakob edellyttää, että kirjeen saavat uskovat osaisivat tehdä oikeat johtopäätökset uskostaan ihmeelliseen kirkastettuun Vapahtajaansa ja Herraansa. Sillä seurakuntienkin keskelle oli hiipinyt eriarvoistamisen ja syrjinnän syntyä.

Miten näet ihmiset?

Jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessaan ja yllään hienot vaatteet, ja tulee myös köyhä likaisissa vaatteissaan, niin te kiinnitätte huomionne tuohon hienosti pukeutuneeseen ja sanotte: "Istu tähän mukavasti." Köyhälle te sanotte: "Seiso sinä tuossa" tai "Istu tähän jalkajakkaran viereen." Ettekö te silloin ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa? Eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareita? (2-4)

Kun kuljemme kadulla tai tiellä, vastaamme tulee ihminen. Siinä saattaa kestää vain muutamia sekunteja, kun hän on mennyt jo ohi. Silti saatamme hänen ulkoisesta olemuksestaan tehdä hyvin tuomitsevan, halveksivan tai jopa arvostavan arvion. Tuon lyhyen ohimenevän hetken voisi kuitenkin muuttaa rukoukseksi: "Herra pelasta ja siunaa tuota ihmistä!"

Saksalaiset sanovat: "Kleider machen leute!" eli "Vaatteet tekevät ihmisen." Uskovilakin on suuri kiusaus arvioita ihmisten varallisuuden mukaan. Muistan katselleeni videon, jossa hienon megaseurakunnan jumalanpalvelukseen käveli mies parta ajamatta, räsyisissä ja likaisissa vaatteissa. Ihmiset suhtautuivat häneen niin kuin normaali suomalainen pultsariin, ottivat etäisyyttä ja asenteillaan antoivat ymmärtää, että mies oli väärässä paikassa. Sitten jumalanpalveluksen juontaja aloitti ja pyysi seurakunnan uutta pastoria tulemaan eteen esittäytymään. Miten ollakaan juuri tuo pultsarin näköinen mies astui eteen ja kertoi tulleensa jumalanpalvelukseen juuri sellaisessa asussa nähdäkseen, noudatetaanko seurakunnassa Jaakobin antamia ohjeita. Seurakunta joutui tekemään parannuksen vääristä asenteistaan, jotka ikävä kyllä meitäkin usein saattavat viedä mukanaan.

Fariseus Simonin kodissa aterialla olleen Jeesuksen jalkojen ääreen tuli prostituoitu itkemään, pesemään Jeesuksen jalat kyynelillään ja voitelemaan ne hajuvoiteella. Silloin Jeesus kysyi Simonilta:

"Näetkö tämän naisen? Kun tulin kotiisi, sinä et antanut vettä jaloilleni, mutta tämä kasteli minun jalkani kyynelillään ja kuivasi ne hiuksillaan. Sinä et antanut minulle suudelmaa, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta jalkojani siitä asti, kun tulin sisään. Sinä et voidellut päätäni öljyllä, mutta tämä voiteli jalkani tuoksuöljyllä. Sen tähden sanon sinulle: hänen paljot syntinsä on annettu anteeksi, ja sen vuoksi hän rakasti paljon. Mutta se, jolle annetaan vähän anteeksi, rakastaa vähän." Sitten hän sanoi naiselle: "Sinun syntisi ovat anteeksi annetut." (Luuk. 7:44-48)

Jos sinut on Herra armahtanut ja ottanut omakseen kauheista synneistäsi huolimatta, sinun tulee myös nähdä ihmiset oikein. Me saamme katsella niin rikkaita kuin köyhiäkin siitä armosta käsin, josta olemme päässeet osalliseksi. Jos tuomitsemme ihmiset heidän ulkomuotonsa perusteella, olemme vääriä tuomareita, ristiriidassa itse armon evankeliumin kanssa.

Tänä päivänä seurakunnissa voi olla vaarana, että niitä seurakuntalaisia, jotka ovat varakkaampia kuin muut ja jotka ehkä uhraavat seurakuntatyölle enemmän kuin muut, kohdellaan eri tavalla kuin muita. Toki seurakunnassa on erilaisilla armolahjoilla palvelevia ja erilaisia tehtäviä, mutta jokainen on Herran silmissä yhtä arvokas. Siksi myös kaikkia jäseniä tulee kohdella samalla rakkaudella.

Todellinen rikkaus ja Jumalan valinta

Kuulkaa, rakkaat veljeni! Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka ovat maailman silmissä köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut häntä rakastaville? Mutta te olette häpäisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat sorra teitä ja vedä teitä tuomioistuinten eteen? Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne? (5-7)

Nyt Jaakob haluaa vielä muistuttaa meitä uskovia Jumalan valinnasta, jonka pelkästä armosta olemme saaneet osaksemme. Paavali kirjoittaa samasta valinnasta muun muassa näin:

Jo ennen maailman perustamista hän (Jumala) valitsi meidät Kristuksessa olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään. Rakkaudessaan hän jo edeltä määräsi meidät yhteyteensä, omiksi lapsikseen, Jeesuksen Kristuksen kautta, oman hyvän tahtonsa mukaan, armonsa kirkkauden ylistykseksi. Tämän armon hän on lahjoittanut meille siinä Rakastetussa, jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksi saaminen hänen armonsa rikkauden mukaan. (Ef. 1:4-7)

Meissä itsessämme ei ole mitään syytä siihen, että Jumala Kristuksessa valitsi meidät. Kysymys on kokonaan Jumalan yksipuolisesta armosta. Jos joku vankilassa olevista vangeista armahdetaan, se ei perustu mihinkään oikeuteen. Rangaistuksen kärsiminen on oikeuden toteutumista. Siksi jos yksi vanki armahdetaan, se ei merkitse sitä, että kaikki pitäisi armahtaa. Jumalan armossa ei ole kysymys oikeudesta vaan käsittämättömän suuresta rakkaudesta sellaiseen, joka ei mitenkään ansaitse rakkautta.

Jumalan valitsemat voivat joutua tässä ajassa kärsimään köyhyydestä, sairauksista ja vainoista, mutta he ovat rikkaita uskossa, sillä heidän rikkautensa on Kristus. He tietävät saaneensa perinnökseen Jumalan kirkkauden valtakunnan, jota he eivät vielä nyt näe, mutta jonka tietävät jo nyt omistavansa. Sen rikkaus on jotain sanomattomasti suurempaa kuin, mitä voisimme ajallisista aarteista edes kuvitella. Turvautuminen Jeesukseen ja Hänen armonsa omistaminen synnyttävät uskovassa vastarakkauden Herraan Jeesukseen. Sinä olet Kristuksessa jotain sanomattoman suurta, olet käsittämättömän rikas, mutta silti sinä et voi kerskata mistään itsessäsi. Armo sulkee meiltä pois kaiken kerskauksen niin kuin Paavali kirjoittaa:

Katsokaa omaa kutsumistanne, veljet. Ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa eikä monta jalosukuista. Mikä maailman mielestä on hullutusta, sen Ju-

mala valitsi saattaakseen viisaat häpeään. Mikä maailman mielestä on heikkoa, sen Jumala valitsi saattaakseen voimakkaat häpeään. Mikä maailmassa on synty-perältään alhaista ja halveksittua, mikä ei ole mitään, sen Jumala valitsi tehdäkseen mitättömäksi sen, mikä on jotakin, ettei mikään liha voisi kerskailla Jumalan edessä. (1. Kor. 26-29)

Ilmaus ”*jalo nimi, joka on lausuttu teidän ylitsenne*” viittaa sekä siihen, että uskovat on kastettu Jeesuksen nimeen ja joka kerta kun heitä jumalanpalveluksissa tai rukoushetkissä siunataan meitä. Kysymys ei ole pelkästään lauseista, vaan Herra on luvannut siunaamalla siunata niitä, joiden ylitse Hänen nimensä lausutaan. Vaikka ajallisesti rikkaat usein pilkkaavatkin vainoavatkin köyhiä Herran omia, he omistavat kaiken sen keskellä suunnattoman rikkauden: He ovat valittuja, he ovat saaneet uskon lahjan, heillä on taivas omanaan ja Herran siunaus varjelee heitä kaikessa.

Saman aikaisesti Jaakob palauttaa uskovien mieleen Jeesuksen sanat: *”Totisesti minä sanon teille: rikkaan on vaikea päästä Jumalan valtakuntaan. Vielä minä sanon teille: helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”* Kun opetuslapset kuulivat sen, he olivat kovin hämmästyneitä ja kysyivät: *”Kuka sitten voi pelastua?”* Jeesus katsahti heihin ja sanoi: *”Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista.”* (Matt. 19:23-26) Koska pelastus on Jumalan teko, niin jopa rikkaatkin voivat siitä osalliseksi, mutta vain siten että he nöyryvät Jumalan edessä köyhiksi.

Kultainen sääntö

Jos te noudatatte Raamatun kuninkaallista lakia: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi”, te teette oikein. (8)

Kun keskiverto suomalaiselta kysytään, mitä kristinusko opettaa, saa usein vastaukseksi: ”Se opettaa lähimmäisen rakastamista.” Jo Vanha testamentti opettaa tuota kuninkaallista lakia, mutta sehän ei ole kristinuskon sanoma, vaan se osoittaa miten mahdotonta ihmisen on pelastua lakia noudattamalla. Jokainen rehellinen ihminen joutuu nimittäin tunnustamaan, että rakastan itseäni enemmän kuin muita, olen itseks, omahyväinen ja etsin omaa kunniaani. Siksi viime vuosikymmeninä uskovienkin keskuuteen on levinnyt harhaoppi, joka väittää: ”Rakasta itseäsi niin voit rakastaa muita!”

Vapauta itsesi negatiivisesta!

Tämän uususkonnollisen opin mukaan rakastat itseäsi, kun käsittelet lähinnä kristillisesti maalatulla psykologisilla tai menetelmillä turhat syyllisyytesi, vihan tunteesi, katkeruutesi, masennuksesi jne elämästäsi ulos, niin vihdoin vapaudut rakastamaan toisiakin ihmisiä. Onnellinen kristityn elämä ei mitenkään voi onnistua pelkästään uskomalla evankeliumiin.

Tosi asiassa rakkaus voi syntyä vain Pyhän Hengen hedelmänä. Pyhä Henki taas voi vaikuttaa ainoastaan ja vain silloin kuin ihminen uskoo Kristuksen evankeliumin, ei millään psykologis-uususkonnollisilla menetelmillä.

Rakkaus uudessa merkityksessä

Sanan rakkaus moderni sisältö on erittäin tunnevaltainen. Jos rakastat, se tarkoittaa, että tunnet hyviä tunteita rakkautesi kohteeseen ja siksi haluat tehdä hänelle hyvää. Hyvää taas on se, mikä taas synnyttää rakastavassa ihmisessä ja rakkau-

den kohteessa hyviä tunteita. Mikään ei ole rakkauden yläpuolella. Eikö Paavalikin kirjoittanut: *"Koko laki on näet täytetty yhdessä käskysanassa, tässä: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi'."* (Gal. 5:14) Mitään ei saa asettaa hyvien tunteiden purkamisen ja hankkimisen esteeksi. Rakkaus on kaiken mitta. "Jumala on rakkaus" ymmärretään merkityksessä "Jumala on Suurpehmo, jolla on lämmin syli". Jumalan luona tuntuu aina hyvältä, lämpimältä ja turvalliselta. Mooseksen Jumala on vanhentunut hirviö, jonka on onneksi korvannut pehmo-jeesus.

Rakkaus Raamatussa

Rakkaus Raamatussa tarkoittaa aivan muuta kuin hyvien tunteiden omistamista tai tunteiden mukaan elämistä. Rakkaus on itsensä uhraavaa toimintaa, jossa tehdään hyvää toiselle vastoin kielteisiäkin tunteita. *"Rakasta vihollistas!"* Rakkaus antaa pois omastaan, antaa aikaansa, vaivaansa, rahaansa, jopa ruumiinsa ja henkensä. Rakkauden toiminnan motivoi se, että toinen nähdään Jumalalle arvokkaana, Jeesuksen uhriveren arvoiseksi siitä huolimatta, että kohde tekisi pahaan tai vääryyttä rakkauden osoittajaa kohtaan. Jumala rakastaa niitä ihmisiä, joita Hän pyhässä oikeudenmukaisuudessaan vihaa heidän syntiensä tähden. Jumala toimii siis "vastoin" pyhää vihaansa ja Jeesuksen tähden vetää ihmisiä pelastukseen. Rakkaus merkitsi Isälle suunnatonta tuskaa, kun Hän hylkäsi meidän sijastamme Oman Poikansa Golgatan tuskiin. Kun Jeesus kärsi, Jumala rakasti. Rakkauden osoittaminen merkitsee siksi myös aina kipua ja tuskaa kohteen puolesta, niin kauan kuin kohde on Jumalan pelastuksesta osaton.

Rakasta lähimmäistäsi!

"Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi!" ei ole käsky rakastaa itseään vaan ja ai-noastaan lähimmäisiä. Omista tarpeistaan käsin ihminen tietää toisen tarpeet ennen kuin toinen niistä kertookaan. Siksi rakastava lähtee täyttämään toisen tarpeita pyytämättä. Rakkaus vie aina omastaan luopumiseen. Kukaan ei voi rakastaa, ellei hän kiellä itseään, ota ristiään ja seuraa Jeesusta. Lähimmäisen rakkaus voi onnistua vain, jos Jumala rakastaa ihmistä ensin eikä jos ihminen rakastaa itseään.

Rakkaus on omastaan pois antamista. Mitä ihminen voi antaa itselleen sellaista mitä hänellä ei jo olisi. "Anna itsellesi aikaa!" on humpuukia. Sinun aikasi on sinun. "Anna itsellesi aikaa!" tarkoittaa todellisuudessa: "Pidä omasi itselläsi, älä anna sitä muille, ole itsekäs!" Raamattu ei missään kehotta ihmistä rakastamaan itseään. Riittää, kun avaat sydämesi ottamaan vastaan Jumalan mittaanaton rakkaus Jeesuksessa. Siitä riittää sitten jaettavaksi muille.

Kun raamattu puhuu omasta ruumiista huolehtimisesta, siinä ei ole kysymys itsensä rakastamisesta, vaan Jumalan lahjojen vastuullisesta käytöstä. Jumala rakastaa sinua ja antaa Sinulle myös lepoa, ravintoa ja vastuuta omien lahjojensa käytön suhteen. "Rakasta itseäsi!" on mahdoton kehotus. Jeesuksen lunastama on Jeesuksen oma. Hänen tulee siksi antaa koko sielunsa ja ruumiinsa Herralle, eikä pidättää mitään itselleen.

Syällisyyden, vihan ja masennuksen käsittelyssä "itsensä rakastamisopista" ei ole myöskään mitään apua, päin vastoin. Vain Jumala ja vain evankeliumi kykenee käsittelemään ihmisen syällisyyden, vihan, masennuksen ja moninaiset muut ongelmat, jotka ovat suoraan tai epäsuorasti ihmisen syntyisyydestä johtuvia. Mutta evankeliumi sitten myös tehoaa! Usko Kristukseen vapauttaa!

Tässä harhassa Jumalan armo ja Jumalan tekemä työ Kristuksessa, joka yksin kykenee käsittelemään ihmisen synnin, välineellistetään ja otetaan ikään kuin omiin käsiin. Todellisuudessa siinä ihmiselle ei kuitenkaan tarjota mitään Jumalan armoa, sillä sitä on mahdoton välineellistää - Jumala ei suostu meidän työkaluksemme, vaan joukko tunteiden käsittelyyn kehitettyjä psykologisia menetelmiä, joilla hetkellisesti saadaan todellakin vaikutusta, mutta jotka eivät itse asioiden ydintä, syntikysymystä kykene käsittelemään. Jumala siirtyy pois keskuksesta, ihminen tulee korotetuksi. Viime kädessä Jumalaa ei oikeastaan tarvittaisi ollenkaan, koska opin alkupe- räisessä uususkonnollisessa muodossa ihminen itsessään on osa jumaluutta. Kai- kessa tässä on kuitenkin kysymys ihmisen perus ylpeydestä ja uskosta omaan it- seensä.

Itsensä rakastamisopin vaikutus on ollut erittäin tuhoisa kristillisissä seurakunnissa. Uhrautuva, omastaan luopuva aito kristillinen rakkaus on romahtanut ja itsekkyyys on alkanut rehtoa, mutta nyt täysin hyväksyttynä asiana. Itsensä rakastamisen ja itsekkyyden raja on veteen piirretty viiva.

Raamatullinen malli on se, että Jumala rakastaa syntistä ihmistä. Vain Jumala kyke- nee ratkaisemaan synnin tuottaman syyllisyyden ja seuraukset elämässämme. Mei- dän tehtävämme on ottaa uskossa vastaan tämä Jumalan itse tekemä armotyö. Kun sitten Jumala on vuodattanut Pyhässä Hengessä oman rakkautensa sydämiim- me, voimme lähteä iloisin ja vapain mielin jakamaan toisille siitä, mitä Jumalalta saimme eli rakastamaan heitä.

Koko laki

Mutta jos te katsotte henkilöön, te teette syntiä, ja laki osoittaa teidät lainrikkokijksi. Sillä se, joka pitää koko lain mutta rikkoo yhdessä kohdassa, on syyllinen kaikissa kohdin. Hän, joka sanoi: "Älä tee huorin", sanoi myös: "Älä tapa." Jos et teekään huorin mutta tapat, olet lainrikkoja. (9-11)

Jaakob huomauttaa vielä, että rikkaan suosiminen ohi köyhän on koko Jumalan lain rikkomista. Jokainen pieninkin synti on aina nousemista Jumalaa vastaan ja koko Jumalan tahdon hylkäämistä. Asetelma on vähän niin kuin suuttuneen vanhemman, kun hän sanoo käskynsä rikkoneelle lapselleen: "Miksi et kuunnellut , mitä minä sa- noin!" Kysymys ei niinkään ole siitä, mitä tehdään, vaan, ketä vastaan noustaan.

Synnissä on kysymys lain rikkomisesta ja Jumalan yläpuolelle nousemisesta. Siksi uskovan on tehtävä parannus niistäkin pienistä synneistä, joita maailma ei ole kos- kaan edes synteinä pitäneet. Vain vaeltaminen Jeesuksen veren puhdistuksessa te- kee mahdolliseksi ihmisten aidon rakastamisen.

Vapauden laki

Puhukaa ja toimikaa niin kuin ne, jotka tuomitaan vapauden lain mukaan. Tuomio on näet armoton sille, joka ei ole osoittanut laupeutta. Laupeus saa tuomiosta rie- muvoiton.(12-13)

Jo ensimmäisessä luvussa Jaakob käytti käsitettä "vapauden laki". Se ei tarkoita sitä, että uskova ihminen vapautettaisiin lain vaatimusten noudattamisesta, sillä Mooseksen lain sisältö on rakkaus: rakkaus Jumalaan ja rakkaus lähimmäisiin. Sen sijaan se tarkoittaa, että Jeesuksen sanojen ja käskyjen noudattaminen nouseekin vapaudesta käsin. Sen vapauden antaa evankeliumin sana, joka vapauttaa meidät

syllisyydestä omaehtoiseen palveluun. Pyhä Henki meidän sisältämme käsin alkaa synnyttämään meissä tahdon ja kyvyn toimia Jumalan sanan mukaan. Tätä muutosta Pyhä Henki ei vaikuta muuten kuin siten, että evankeliumin sanassa jatkuvasti suuntaamme katselemme Golgatalla kirkastettuun Kristukseen.

Kristuksen laupeudesta saamme ammentaa ymmärtämystä ja rakkautta toisia ihmisiä kohtaan. Kristuksen sovituksen tähden Herran oman ei tarvitse pelätä viimeistä tuomiota. Olemme saaneet syntimme anteeksi. Siksi saamme lähteä osoittamaan rakkautta ja saamme siitä myös armopalkan. Saamme siksi tänään lähteä miettien, millä tavalla voisimme käytännössä osoittaa laupeutta toisille ihmisille.

Kazuko Miyazakin todistus seurakunnan 30-vuotisjuhlassa

Siitä kun itse pääsin osalliseksi pelastuksesta, on jo 35 vuotta, mutta siitä lähtien kun 30 vuotta sitten muutimme tänne Kagawan läänistä, olen saanut kasvaa tässä seurakunnassa. Sinä aikana mieheni ja poikamme pääsivät osalliseksi pelastuksesta. Tyttäreemme ei ole vielä sisällä Jumalan valtakunnassa, mutta mielenkiinnolla odotamme, millä tavalla Herra vastaa rukouksiimme hänen puolestaan. Kovin nopeasti ohikiitäviltä menneet vuodet tuntuvat. Niihin on sisältynyt epäluokainen määrä arkielämän kysymyksiä, ihmissuhdeongelmia, työasioita ja kotikiusoja, mutta kaiken keskellä vaelluksemme on ollut tarrautumista Jumalan saanaan. Katsoessani menneisyyteen joudun kiitollisena huudahtamaan: 'Ai niinkö se olikin, Jeesus!' Toki on sellaista, mitä en vielä ymmärrä, mutta odotan sitä päivää, kun taivaassa kaikki kysymykset saavat lopullisen vastauksensa.

Omalla kohdallani seitsemän kahdeksan vuotta sitten alkaneet vaihdevuosi-ongelmat veivät minut niin fyysisesti kuin henkisesti todella tuskalliseen tunneliin, josta vihdoinkin viimein olen päässyt ulos. Pahimmillaan en kyennyt puhumaan asioistani kenellekään ja kirkkoon tuleminenkin oli työn ja tuskan takana. Oli jakso, jona joka yö minun oli otettava unilääkettä saadakseni nukuksi. Noina unettomina öinä, kun en kyennyt edes lukemaan Raamattua enkä rukoilemaankaan, kaivoin esiin saamiani sananselityskirjeitä ja luin niitä moneen kertaan. Kuuntelin eri pastoreiden puhekasetteja ja hengellisten laulujen kasetteja. Niin tehden sydämeni rauhoittui, sieluni virkistyi ja sain avun. Jumalan sanan voima tuli todelliseksi.

Runsaat 15 vuotta olen antanut kalligrafian (japanin käsialakirjoituksen) pienimuotoista opetusta. Mutta erään ystäväni neuvosta aloitin kotiapuun keskittyvän yrityksen. Epäröivä ajatukseni siitä, että minähän olen sentään jo aika vanha, muuttuikin iloiseksi tietoisuudeksi siitä, että minullekin tarjoutui vielä tilaisuus tehdä sellaista, joka on todellakin tarpeellista. Hoitotyö on kyllä fyysisesti varsin vaativaa, mutta toisaalta vanhukset ovat suuresti rohkaisseet minua, mistä olen todella kiitollinen. Työtä tehdessäni mieleeni nousee usein Saarnaajan sana: *"Muista Luojaasi nuoruudessasi, ennen kuin pahat päivät tulevat."*(12:1) Olen enimmäkseen tekemisissä 85-90 -vuotiaiden kanssa. Heidän joukossaan moni toistaa sanoja: 'Elämälläni ei ole mitään mieltä enää, haluaisin vai kuolla pian pois.' Ne, jotka ovat eläneet tavoitellen tämän maailman kunniaa ja loistoa, joutuvat vanhetessaan ja heikentyessään näkemään, kuinka ihmiset hylkäävät heidät. Mutta niitä, jotka ovat ottaneet vastaan Jeesuksen sydämeensä, ei olosuhteiden muutos hallitse. Heillä on tulevaisuus, heillä on taivaan toivo, heidän olemuksestaan loistaa päivittäin kiitollisuus. Ero on kuin maan ja taivaan välillä.

Kun teen työtä vanhusten parissa, jotka eivät tunne Jumalaa, rukoilen ja pidän mielessäni Jeesuksen sanat: *'Totisesti minä sanon teille: kaiken, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle'*. (Matt. 25:40) Millaisen vanhuksen muo-

dossa Jeesus tulee kaan minua vastaan huomenna! Ilolla sitä odotan. Halleluja, kiitos Herran!
(2005)

Entä sinä?

Oletko sinä jo löytänyt Jeesuksen, joka on sinunkin pelastuksesi vuoksi kärsinyt ristillä ja noussut kuolleista, jotta sinä saisit elämän ja ikuisen perinnön? Ellet vielä ole, Herra kutsuu sinua tänään. Hän sanoo: "Olen tehnyt kaiken sinun puolestasi. Avaa sydämesi ja anna minun astua sinun sydämeesi. Haluan puhdistaa sen synnistä ja lahjoittaa sinulle uuden elämän kanssani."

Jos jo tunnet Jeesuksen, Herra kysyy sinulta: "Näetkö oikein ihmiset, jotka olen johdanut sinun elämääsi? Haluan, että voisit toimia minun laupeuteni välineenä heidän elämässään."